

Ügyiratszám: MC/53563-16/2013.

Tárgy: az MTM-SBS Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

126/2014. (II. 4.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a **személyes adat** MTM-SBS Televízió Zrt. (1145 Budapest, Róna u. 174.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2013. december 11-én kelt, MN/53563-9/2013. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató TV2 elnevezésű médiaszolgáltatásában a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó törvényi kötelezettségeket több alkalommal megsértette, az alábbiak szerint.

A Médiaszolgáltató 2013. július 1-jén megsértette az **Mttv. 39. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontjában** foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében 2013. évben a filmalkotás, játék és a közszolgálati célokat szolgáló műsorszám naptári naponként, a 6 óra és 24 óra közötti műsoridőben, legalább nyolc órán keresztül magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással elérhető kell, hogy legyen, ezért az elsőfokú hatóság az **Mttv. 186. § (1) bekezdés** alapján felhívta a Médiaszolgáltatót, hogy a határozat közlésétől számítva haladéktalanul tegyen eleget a jogszerű magatartás követelményének és tartózkodjon a jövőbeni jogsértésektől.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2013. július 1-jén egy alkalommal megsértette a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó, az **Mttv. 39. § (4) bekezdésben** foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozott műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, ezért az **Mttv. 187. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontja** alapján 15.000 Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

Ezen túl az elsőfokú határozat megállapítása szerint a Médiaszolgáltató 2013. július 1-jén, 10-én, 18-án és 27-én összesen nyolc alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglalt előírást, amely szerint a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia. A törvénysértések elkövetése miatt az elsőfokú hatóság az **Mttv. 187. § (3)** bekezdés *b)* pont *ba)* alpontja alapján esetenként 20.000 Ft, összesen 160.000 Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében rögzítette, hogy álláspontja szerint a határozattal érintett műsorszámokban a feliratozási kötelezettségének eleget tett, és a feliratozás a törvényi rendelkezéseknek megfelelt.

Az elsőfokú határozatnak az **Mttv. 39. § (2)** bekezdése kapcsán tett megállapításai vonatkozásában a Médiaszolgáltató előadta, hogy az **Mttv. 2012. július 3-án** hatályba lépett módosítása a jogszabály szövegének érintett rendelkezését, az *a)* és *b)* pontot nem változtatta meg abban az értelemben, ahogyan arra az elsőfokú hatóság hivatkozott. Álláspontja szerint amennyiben a törvényalkotó tényleges akarata az lett volna, hogy az *a)* pontban foglalt műsorszámok ne számítsanak bele a *b)* pontbeli kvótába, úgy a hivatkozott módosítás a jogszabályt ilyen értelemben megváltoztatta volna, a módosítás azonban a törvényszöveget – ebben a tekintetben – érintetlenül hagyta.

A Médiaszolgáltató tehát a törvénymódosítás indokolását az elsőfokú hatóságtól eltérően értelmezte. Álláspontja szerint az elsőfokú határozatban hivatkozott indokolás a Médiaszolgáltató által a jelen eljárás során kifejtett értelmezést támasztja alá: az *a)* pont alatt szereplő műsorszámokat a kvótától függetlenül, minden esetben, a műsorszám típusa alapján kell feliratozni, míg a *b)* pontban hivatkozott műsorszámokat a napi kvóta erejéig kell akadálymentessé tenni, azt meghaladóan azonban az ilyen típusú műsorszámokat nem szükséges segédlettel ellátni. A Médiaszolgáltató fellebbezésében hivatkozik arra – egyébként az elsőfokú határozatban is szereplő szövegre –, miszerint a törvénymódosítás indokolása egyik célként azt jelölte meg, hogy „ne kerülhessen sor méltánytalan hatósági eljárásokra”.

A fentiekre tekintettel a Médiaszolgáltató véleménye szerint a tárgybéli napon teljesítette a törvényi kvótát, vitatva az elsőfokú hatóság ezzel ellentétes megállapítását.

Az elsőfokú határozatban kifogásolt, 2013. július 1-jén sugárzott „Tények reggel” című műsorszámmal kapcsolatban a Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy feliratozási kötelezettségét megfelelően teljesítette.

A Médiaszolgáltató észrevételezte, hogy az elsőfokú hatóság nem a Médiaszolgáltatótól kimenő jelet, hanem más közvetítő szolgáltató közbejöttével megjelenített feliratot, képet és hangot vizsgált, így az elsőfokú határozat észrevételei nem a Médiaszolgáltató által kibocsátott jelre vonatkoztak. Erre tekintettel a Médiaszolgáltató álláspontja szerint a megállapított tényállás nem megalapozott, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú hatóság nem bizonyította, hogy az észlelt bármely hiány, pontatlanság a Médiaszolgáltató érdekkörébe tartozó okból keletkezett-e.

A Médiaszolgáltató vitatta az elsőfokú határozat B) pontjában szereplő műsorszámmal kapcsolatos megállapításait is, álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú hatóság által megállapított tényállás megalapozatlan, így annak alapján az elsőfokú határozat sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) **50. § (1)** bekezdésében – és ebből következően a **72. § (1)** bekezdés *e)* pont *ea)* alpontjában – foglaltakat.

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdése kapcsán a Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy e rendelkezés nem azt a kötelezettséget rója a Médiaszolgáltatóra, hogy a feliratnak a hangban elhangzott információval

pontosan egyidejűleg kellene megjelennie, amely álláspontja szerint fogalmilag kizárt egy élő tudósítás esetén, tekintettel arra, hogy az elhangzott szöveg megértése, és leírása is időt vesz igénybe.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a kifogásolt műsorszámok tekintetében egyenként kell vizsgálni, hogy a felirat késése egészében értelemzavaró volt-e, avagy lehetővé tette a képernyőn történtek követését, az információ, a hír megértését. A Médiaszolgáltató előadta továbbá, hogy a tárgybeli műsorszámok esetében a felirat alapján a képernyő történései, a műsorszámok tartalma követhető volt, így a feliratozás a jogszabály rendelkezéseinek megfelelt.

A Médiaszolgáltató a feliratcsúszásokkal, késésekkel kapcsolatban előadta továbbá, hogy a képernyő történései a néhány másodperces csúszás ellenére is követhetőek voltak, így ilyen időtartamú feliratcsúszás önmagában nem sértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdését, hanem esetenként vizsgálni kell, hogy teljesült-e a felirat és a szöveg szinkronban állására, összhangjára vonatkozó jogszabályi előírás. Álláspontja szerint a feliratozási kötelezettségét megfelelően, szabályszerűen teljesítette, az elsőfokú hatóság azonban a fenti tényezőket érdemben nem vizsgálta, és nem folytatott le vizsgálatot, illetve nem szerzett be semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a néhány másodperces feliratkésés a műsorszámok megértését befolyásolta-e.

Erre való tekintettel az elsőfokú határozatban foglalt elmarasztalás, és az ezen alapuló szankció a Médiaszolgáltató álláspontja szerint megalapozatlan, és szintén sérti a **Ket. 50. § (1)** bekezdésében, valamint a **72. § (1)** bekezdés e) pont ea) alpontjában foglaltakat. A Médiaszolgáltató véleménye szerint az elsőfokú határozatban megállapított feliratcsúszások időtartama nem volt jelentős, azok nem voltak értelemzavaróak, ezért a tárgybeli műsorszámok a feliratkéséstől függetlenül követhetőek és érthetőek voltak.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a rövid időtartamú feliratkésés a műsorszámok megértését lehetővé tette, a hír, a cselekmény követhető volt, a felirat a képernyő történéseivel szinkronban állt, így még abban az esetben sem sértette volna meg az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglaltakat, amennyiben az elsőfokú határozatban megállapított hiányosságok a Médiaszolgáltató érdekkörébe tartozó okból következtek volna be, a Médiaszolgáltató azonban ez utóbbit is vitatta.

A fentiekre tekintettel a Médiaszolgáltató kérte a másodfokú hatóságot, hogy az elsőfokú határozat megváltoztatásával állapítsa meg, hogy a fellebbezéssel érintett műsorszámok kapcsán jogszabálysértés nem történt, és ezért a tárgybeli műsorszámok tekintetében a szankció kiszabását mellőzze.

A másodfokú hatóság Ket. 104. § (3) bekezdésének megfelelően az elsőfokú eljárást és az elsőfokú határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

I. Az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésének értelmezése és tárgyi ügyben történt alkalmazása során a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság helytálló következtetésre jutott. Az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontja azon műsортípusokat sorolja fel, amelyeket általános jelleggel, valamennyi esetben hozzáférhetővé kell tenni a hallássérültek számára. Ezen túlmenő (párhuzamosan érvényesülő) kötelezettséget fogalmaz meg ugyanezen bekezdés b) pontja, rögzítve, hogy a konkrét időszámban milyen időtartamban kötelesek a médiaszolgáltatók a filmalkotásokat, játékokat és közszolgálati célú műsorszámokat felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással elérhetővé tenni.

Helytállóan utalt az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. §-át** 2012 júliusában érintett törvénymódosítás indokolásában foglaltakra, amely alapján egyértelműen megállapítható a jogalkotó szándéka, nevezetesen, az a) pont alatt felsorolt műsorszám típusokat általános és kötelező jelleggel, a napi kvótától függetlenül, míg a b) pont alatt szereplő műsorszámokat a kvóta erejéig kell elérhetővé tenni. Ebből következően a két pont alatt megfogalmazott előírás egymástól függetlenül megvalósítandó kötelezettséget állapít meg a médiaszolgáltatók számára, ez biztosítja ugyanis a médiaszolgáltatásokhoz a hallássérültek számára történő minél szélesebb körű hozzáférési lehetőséget. (Mindemellett azt is megjegyzi a másodfokú hatóság, hogy a hivatkozott jogszabályhely szerkezetéből is következik, hogy

kifejezetten a b) pont alatt felsorolt műsorszámokra vonatkozóan írja elő a törvény a kvóta pontos időtartamát, és nem az a) és b) pontra nézve együttesen, ezzel is megerősítve az elsőfokú hatóság álláspontját.)

Ugyancsak a törvénymódosításhoz fűzött indokolásból állapítható meg az is, hogy a Médiaszolgáltató által hivatkozott, „ne kerülhessen sor méltánytalan hatósági eljárásokra” szövegrész a Médiaszolgáltató állításától eltérően arra irányult, hogy a módosítás az **Mttv. 39. § (2) bekezdés b)** pontjában szereplő műsorszám-típusok körét kiterjesztette a közszolgálati célú műsorszámokkal. Ezzel a jogalkotó azt kívánta biztosítani – szintén a törvénymódosításban szereplő indokolás tanúsága szerint –, hogy több olyan műsorszám-típus kerüljön nevesítésre, amely feliratozása (vagy jelnyelvi tolmácsolással történő ellátása) révén teljesíthető a kvóta. Ez utóbbi módosítás is arra utal, hogy a jogalkotó egyértelművé kívánta tenni, hogy a 2013. évben naptári napokra vonatkozó nyolc órás kvóta kizárólag az **Mttv. 39. § (2) bekezdés b)** pontja alatt szereplő műsorszám-típusokkal teljesíthető.

Tekintettel arra, hogy a felirattal ellátott műsorszámok mérése kapcsán az elsőfokú hatóság és a Médiaszolgáltató között érdemi eltérés nem volt tapasztalható (mindössze néhány másodperc), a másodfokú hatóság rögzíti, miszerint az elsőfokú határozat helytálló jogértelmezés alapján jogszerűen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató 2013. július 1-jén megsértette az **Mttv. 39. § (2) bekezdés b)** pont **bb)** alpontjában foglalt rendelkezést.

II. Az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésének megsértése kapcsán megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszám kapcsán helyesen és részletesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének B) pontja alatt, hogy a „Tények reggel” című – egyébként segédlettel ellátott – műsorszám alatt mely időintervallumokban és milyen időtartamokban (7 és 18 másodperc) hiányzott a felirat. A jogszabály világos és egyértelmű előírást fogalmaz meg a tekintetben, hogy amennyiben egy műsorszámot a médiaszolgáltató feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátva kezd el sugározni, akkor azt köteles annak teljes időtartama alatt biztosítani. Erre tekintettel az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alapossággal feltárta, az elsőfokú határozatban tett megállapítások helytállóak.

A Médiaszolgáltató azon észrevételével kapcsolatban, miszerint a tárgyi műsorszám esetében az elsőfokú hatóság nem a Médiaszolgáltatótól kimenő jelet vizsgálta, a másodfokú hatóság megjegyzi, hogy a Médiaszolgáltató állításának alátámasztására semmilyen bizonyítékot nem nyújtott be. A hatóság minden esetben a rendelkezésére álló hivatalos adatok alapján folytatta le az eljárás alapjául szolgáló hatósági ellenőrzését, amely a közönség számára is eljutott műsorfolyam vizsgálatára épül.

III. Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdése kapcsán tett azon médiaszolgáltatói észrevétel, amely szerint az elsőfokú hatóság a feliratkésekkel, feliratcsúszásokkal kapcsolatosan nem folytatott le külön vizsgálatot, illetve nem szerzett be külön bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy azok valóban (hátrányosan) befolyásolták volna a műsorszámok megértését, a másodfokú hatóság az alábbiakat rögzíti.

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt szinkronitási kötelezettséget előíró rendelkezés egyértelműen arra vonatkozik, hogy a feliratozott műsorszámok során az elhangzottakat rögzítő feliratnak azokkal egyidejűleg, azonos időben kell megjelennie a képernyőn, tekintettel a kifejezés jelentésére, valamint arra, hogy csupán így lehet figyelemmel kísérni és megérteni a cselekményt, hiszen éppen ezt a célt szolgálja maga a felirat, illetve ennek kötelezettségét előíró törvényi rendelkezés. A hatóságnak tehát nem azt kell bizonyítania eljárása során, hogy a feliratkozás, illetve feliratcsúszás ténylegesen befolyásolta-e (és ha igen, miként) az adott műsorszám, műsorszegmens közönség általi megértését, hanem mindössze azt, hogy maga a szinkronitási kötelezettség teljesült-e vagy sem.

A fentiek alapján megállapítható, hogy nem helytálló a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt észrevétel, az elsőfokú hatóság eleget tett tényállás tisztázási kötelezettségének, hiszen minden esetben megvizsgálta, és az elsőfokú határozat mellékletének C) pontja alatt esetenként rögzítette, hogy milyen okok miatt jutott arra a megállapításra, hogy sérült az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében szereplő, a műsorszámok feliratának szinkronitására (62 másodperccel korábban jelent meg a felirat) és pontosságára vonatkozó kötelezettséget rögzítő törvényi előírás (pl. más volt a feliraton, mint ami

elhangzott; 14 másodperc teljesen hiányzott; egyetlen mondat volt látható a képernyőn), így az elsőfokú határozat e tekintetben is jogszerű megállapításokat tartalmaz.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében azt is előadta, hogy a néhány másodperces feliratcsúszások, feliratkések alapján a képernyő történései követhetők. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú határozat mellékletének C) pontjában foglaltak – illetve az előző bekezdésben példaként említettek – alapján egyértelműen látható, hogy nem néhány másodperces feliratkések miatt állapította meg az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglalt, a szinkronitási kötelezettséget előíró törvényi rendelkezés sérelmét, hanem többek között a részben hiányos, pontatlan, az elhangzottaktól eltérő tartalmú, adott esetben mindössze egyetlen mondatot tartalmazó felirat, illetve a felirat 62 másodperccel korábban történt megjelenése miatt.

IV. A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés *b)* pont *bb)* alpontja, valamint a **(4)** és **(5)** bekezdés sérelme kapcsán alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés *da)* alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2014. február 4.

a Médiatanács
nevében

Dr. Karas Monika
elnök

Dr. Auer János
hitelesítő tag

Kapják:

- személyes adat